

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Opinia Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2021 r. – Parlament Europejski**(Opinia 1/19) ⁽¹⁾**

[Opinia wydana na podstawie art. 218 ust. 11 TFUE – Konwencja o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) – Podpisanie przez Unię Europejską – Projekt zawarcia przez Unię – Pojęcie „przewidywanej umowy” w rozumieniu art. 218 ust. 11 TFUE – Kompetencje zewnętrzne Unii – Materialna podstawa prawna – Artykuł 78 ust. 2 TFUE – Artykuł 82 ust. 2 TFUE – Artykuł 83 ust. 1 TFUE – Artykuł 84 TFUE – Artykuł 336 TFUE – Artykuły 1 – 4a Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Częściowe uczestnictwo Irlandii w zawarciu konwencji stambulskiej przez Unię – Możliwość rozdzielenia aktu zawarcia umowy międzynarodowej na dwie odrębne decyzje zgodnie z mającymi zastosowanie podstawami prawnymi – Praktyka „wspólnego porozumienia” – Zgodność z traktatem UE i traktatem FUE]

(2021/C 481/02)

Język postępowania: wszystkie języki urzędowe

Strona przedstawiająca wniosek

Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Warin, A. Neergaard i O. Hrstková Šolcová, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Z zastrzeżeniem pełnego poszanowania w każdym czasie wymogów określonych w art. 218 ust. 2, 6 i 8 TFUE, traktaty nie zabraniają Radzie Unii Europejskiej, działającej zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym, aby przed przyjęciem decyzji w sprawie zawarcia przez Unię Europejską Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej) oczekiwała na „wspólne porozumienie” państw członkowskich co do związania się ową konwencją w dziedzinach tej konwencji wchodzących w zakres ich kompetencji. Natomiast zabraniają jej one dodawania kolejnego etapu do procedury zawierania umów przewidzianej w tym artykule poprzez uzależnienie przyjęcia decyzji w sprawie zawarcia wspomnianej konwencji od uprzedniego osiągnięcia takiego „wspólnego porozumienia”.
- 2) Właściwą materialną podstawę prawną przyjęcia aktu Rady w sprawie zawarcia przez Unię części konwencji stambulskiej, która jest przedmiotem przewidywanej umowy, w rozumieniu art. 218 ust. 11 TFUE, stanowi art. 78 ust. 2, art. 82 ust. 2 oraz art. 84 i 336 TFUE.
- 3) Protokół (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączony do traktatu UE i traktatu FUE i Protokół (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączony do traktatu UE i traktatu FUE uzasadniają rozdzielenie na dwie odrębne decyzje aktu Rady w sprawie zawarcia przez Unię części konwencji stambulskiej, która jest przedmiotem przewidywanej umowy, jedynie w zakresie, w jakim takie rozdzielenie zmierza do uwzględnienia okoliczności, że Irlandia lub Królestwo Danii nie uczestniczą w środkach przyjętych w związku z zawarciem tej umowy i wchodzących w zakres zastosowania tych protokołów, rozpatrywanych jako całość.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.